

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 65 af Dohrmann (FP) (se foran) forkastedes, idet 9 (FP) stemte for, 107 (S, KF, SF, V, RV, CD, KRF og FK) imod.

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 67 af Bjørn Westh (S) og Gade (SF) (se foran) forkastedes, idet 55 (S, SF og FK) stemte for, 61 (KF, V, RV, CD, FP og KRF) imod.

Følgende forslag var taget tilbage og bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 66 af Bjørn Westh (S) og Gade (SF) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 231:

Forslag til lov om ophævelse af lov om et hovedstadsråd.

Af Jane Oksen (FP) m.fl.
(Fremsat 15/3 88).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 17 og 18 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 232:

Forslag til lov om nedlæggelse af amtskommunerne.

Af Jane Oksen (FP) m.fl.
(Fremsat 15/3 88).

18) Første behandling af lovforslag nr. L 233:

Forslag til lov om nedlæggelse af statsamtene.

Af Jane Oksen (FP) m.fl.
(Fremsat 15/3 88).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg vil gerne bede om mere ro i salen.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Der er her tale om en samlet behandling af 3 lovforslag, der har det tilfælles, at de alle sigter mod en nedlæggelse af offentlige instanser.

Med mellemrum er det rimeligt at vurdere, om der fortsat er behov for den kendte struktur i den offentlige sektor. Spørgsmålet om nedlæggelser opstår, når opgaverne har ændret sig væsentligt i omfang eller betydning, eller hvor opgaver med fordel vil kunne overføres til andre instanser. Det er altså denne målestok, der skal anvendes over for de fremsatte forslag.

Lovforslag nr. L 231 vedrører Hovedstadsrådet. Det er et af de organer, der har været skrevet og talt mest om og ikke kun siden dets oprettelse. Allerede inden Folketinget i 1973 vedtog at oprette Hovedstadsrådet, havde der været megen debat om, hvorvidt et hovedstadsråd var den rigtige løsning. Mange mente dengang, at der i hovedstadsområdet var problemer, som kun kunne løses i en eller anden form for fællesskab. De opgaver, der måtte løses i et fællesskab, var kollektiv trafik, regionplanlægningen, sygehusplanlægningen og miljøbeskyttelse.

Ved oprettelse af Hovedstadsrådet troede man, at rådet ville få en stærk og styrende placering i hovedstadsregionerne. Dette er aldrig blevet tilfældet. Det skyldes bl. a., at kommunerne og amterne efter kommunalreformen fik en sådan størrelse og administrativ udbygning, at de udmærket kunne varetage en del af opgaverne, der blev henlagt til Hovedstadsrådet. I bemærkningerne til det foreliggende lovforslag er der henvist til den nyligt afgivne betænkning fra Indenrigsministeriets udvalg om amtskommunalt udgiftspres og styringsmuligheder. Betænkningen foreslår, at Hovedstadsrådets opgaver overføres til områdets amter samt Københavns og Frederiksberg Kommuner, dog sådan at den kollektive trafik og regionplanlægningen varetages i en form for fællesskab.

Jeg vil hertil føje, at det historiske forløb har vist, at Hovedstadsrådets opgaver på sygehusområdet er overtaget af amterne, der også har overtaget miljøopgaverne i forbindelse med et frikommuneforsøg. Desuden har Hovedstadsrådets struktur vist sig unødigt kompliceret.

Regeringen er principielt enig i, at Hovedstadsrådet bør nedlægges. Regeringen har da også arbejdet igennem de sidste måneder med de praktiske problemer i forbindelse med løsningen af de tværgående opgaver i hovedstads-